

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від 30.06.17 № 5058/0/20-17

Марківська сільська рада
Добровеличківський район
Кіровоградська область

вул. Центральна, с. Маркове,
Добровеличківський район,
Кіровоградська область, 27011

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акту*

Державна регуляторна служба України у відповідності до статті Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Марківської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про встановлення на території Марківської сільської ради податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Марківської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області від 19.05.2017 № 01-21-227/1.

Проектом рішення передбачається встановити ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території Марківської сільської ради (додаток 5), а також визначити платників цього податку (додаток 1), об'єкти та базу оподаткування (додатки 2, 3 відповідно), пільги зі сплати податку (додаток 4), порядок обчислення податку (додаток 6), податковий період (додаток 7), строк та порядок сплати податку (додаток 8).

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Марківської сільської ради з питань бюджету, фінансів, соціального розвитку, економічних реформ та приватизації щодо його регуляторного впливу (далі – Експертний висновок) та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

1. Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному Податковим кодексом України (далі – ПКУ) (підпункт 12.3.1.

Державна регуляторна служба України
ВІХ №5058/0/20-17 від 30.06.2017

Оніщенко

пункту 12.3 статті 12 ПКУ). Так, згідно з підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 ПКУ, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Отже, у проекті рішення повинні бути визначені всі обов'язкові елементи податку або наведені посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони вже встановлені, а, в свою чергу, положення, викладені в цих елементах, мають відповідати вимогам ПКУ.

Натомість у проекті рішення відсутній такий обов'язковий елемент як строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку, що не узгоджується з наведеними вимогами ПКУ.

2. Пункт 2 додатку 2 до проекту рішення не відповідає вимогам підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ та потребує доповнення підпунктами «і» - «л» зазначеного підпункту ПКУ.

3. Підстави для надання податкових пільг та порядок їх застосування визначаються виключно ПКУ (пункт 7.4 статті 7 ПКУ).

Так, підпунктом 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ПКУ встановлено, що сільські ради встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

Відповідно до вимог третього абзацу вказаного підпункту ПКУ пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються залежно від майна, яке є об'єктом оподаткування. (норма стосується юридичних та фізичних осіб-підприємців).

Зазначену норму ПКУ наведено у підпункті 2.2 пункту 2 додатку 4 проекту рішення, водночас цією нормою визначено лише критерії для встановлення органами місцевого самоврядування пільг з податку юридичним та фізичним особам-підприємцям. Отже, дублювання цього положення у проекті рішення не відповідає вимогам ПКУ.

У зв'язку з чим, пропонуємо вказане положення виключити з проекту рішення з одночасним доповненням його пункту 2.2 конкретними умовами щодо надання пільг юридичним та фізичним особам-підприємцям зі сплати податку з об'єктів нежитлової нерухомості з визначенням порядку їх застосування та розміром пільги (у разі їх передбачення).

Одночасно звертаємо увагу, що сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, не дозволяється встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або

звільняти їх від сплати таких податків та зборів (підпункт 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 ПКУ).

4. Наданий АРВ не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділі I АРВ розробник обмежився лише словесним описом проблеми – не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість, також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблема має найбільший негативний вплив. Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі III АРВ при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено розрахунків їх витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення (при сплаті місцевих податків та зборів), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

До того ж, у розділі III АРВ зазначено, що кількість суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив, складає 2 одиниці (мікробізнес). Натомість при проведенні Тесту малого підприємництва витрати розраховано лише для 1 суб'єкта малого підприємництва, як і у розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності» зазначено лише 1 суб'єкта господарювання, який підпадає під дію регулювання. Отже, пропонуємо уточнити дані щодо кількості суб'єктів господарювання, що підпадають під вимог регулювання.

Також при наведені значень кількості суб'єктів господарювання у розрізі суб'єктів великого, середнього, малого та мікропідприємництва, які підпадають під дію регулювання, доцільно навести посилання на джерело отримання цих даних.

Одночасно зазначаємо, що в АРВ не обґрунтовано ставки податку, що встановлюються для суб'єктів господарювання, а також не наведено алгоритму їх визначення.

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити

наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів у розділі IV АРВ розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Вищезазначене порушує вимоги статті 4 Закону щодо забезпечення дотримання таких принципів державної регуляторної політики як ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Також зазначаємо, що при проведенні Тесту малого підприємництва (далі – М-тест) у розділі 3 не розраховано адміністративні витрати суб'єктів господарювання на реалізацію вимог регулювання, зокрема на здійснення процедур щодо отримання первинної інформації про вимоги регулювання (*ознайомлення суб'єктів господарювання із новими ставками податку*) та організацію виконання вимог регулювання (*внесення змін до внутрішніх процедур обліку та звітності*) – витрати часу визначаються під час проведення консультацій.

В свою чергу, в рядку «Розмір надходжень до бюджету та державних цільових фондів» розділу VIII АРВ сума надходжень розділена на чотири квартали і складає 64 грн за квартал, отже, за рік дорівнює 256 грн. Однак, відповідно до вимог статті 266 ПКУ податок на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, сплачується один раз на рік. Крім того, відповідно до інформації, зазначеної у пунктах 2 та 3 Тесту малого підприємництва, надходження від одного суб'єкта малого підприємництва, на якого розповсюджується дія акту, складають 0,768 тис. грн., що не узгоджується з інформацією, що наведена у розділі VIII АРВ.

Отже, АРВ містить некоректні дані, що ставить під сумнів точність розрахунків витрат суб'єктів господарювання.

Додатково повідомляємо, що при підготовці Експертного висновку постійною комісією Марківської сільської ради з питань бюджету, фінансів, соціального розвитку, економічних реформ та приватизації зазначено, що податки і збори визначено Податковим кодексом України № 1989-VIII від 23.03.2017.

Водночас ПКУ є Законом України, прийнятим 02.12.2010 за № 2755-VI, а 23.03.2017 № 1989-VIII прийнято Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо уточнення деяких положень та усунення суперечностей, що виникли при прийнятті Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні».

Також в Експертному висновку відсутня інформація щодо внесення проекту рішення до плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів

Марківської сільської ради на 2017 рік (плану роботи Марківської сільської ради) з зазначенням дати та номеру такого рішення. Зазначене не дає можливості визначити додержання розробником проекту рішення принципу передбачуваності – послідовність регуляторної діяльності, відповідність її цілям державної політики, а також планам з підготовки проектів регуляторних актів, що дозволяє суб'єктам господарювання здійснювати планування їхньої діяльності.

Крім того, в Експертному висновку зазначено, що постійною комісією розглядалися три альтернативи: не встановлення податку, встановлення податку за максимальними ставками, встановлення ставок податку, залежно від типу нерухомості, що не узгоджується з розділом III АРВ, в якому визначено лише дві альтернативи: не прийняття рішення Марківською сільською радою та встановлення місцевих податків.

Також звертаємо увагу, що абзац сьомий розділу 2 Експертного висновку містить положення щодо земельного податку, який не є предметом регулювання проекту рішення.

На підставі викладеного, зроблено висновок, що Експертний висновок підготовлено формально.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Марківської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про встановлення на території Марківської сільської ради податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу до нього – до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування впровадження даного проекту регуляторного акта.

Про результати розгляду цього листа просимо проінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної
регуляторної служби України

К. М. Ляпіна